

ΕΝΑΣ ΜΥΘΗΡΙΩΔΗΣ ΚΟΣΜΟΣ

# ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ



ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΒΕΑΤΡΙΚΗΣ (Είκον του μεγάλου Άγγλου ζωγράφου Νταντε Γκιμπιέρ Ροσσέτι). Βυθισμένη σ' ένα έκστατικό όνειρο η Βεατρίκη είδε το ήμισυ φερόλινο να σπαταλά και να της δείχνει την άρα κατά την οποία έφρακτο να πεθάνει. Σύντομος είδε ότι ένα περιστέρι της άρπασε στα χέρια μι' άσπρη ταλαφύρα, σύμβολο της άγνωστίας και του θανάτου.

γεί με περιστοχική και με θέληση. Η μόνη ζωή του κοιμισμένου—άν μπορεί να λεχθή αυτό—είχε τα όνειρα. Κανένα ταξίδι δεν μ'αξ διφυλάσσει τόσες εκπληξίες όσες ένα ταξίδι στη χώρα των ονείρων. Τι είναι όμως άκριβος τα όνειρα; Είναι τάχα η εκδήλωση μι'ας δύναμης ζήτης προς έμιά, υπερφυσική και υπεράνθρωπη; Κατά την άρχαιότητα, αυτή την άποψη παραδεχόντοσαν. Θεωρούσαν δηλαδή τα όνειρα ως ένα μέσον χρησιμοποιούμενον από τους θεούς για ν' άποκαλύψουν το μέλλον στους ανθρώπους και το όποιο χρ'οσιμειν ακόμα για να φέρη σ' έπαφή τους ζωντανούς με τους πεθαμένους. Από αυτή την άποψη δημιουργήθηκαν τόσα περίφημα όνειρα, τα όποια μ'αξ διέσωσαν οι άρχαιοι συγγραφείς. Ίδου ένα το όποιο άφηγείται ο Πλούταρχος. Ο Σιμωνίδης κάποτε βρήκε στο δρόμο του το πτώμα ενός ανθρώπου τον όποιο δεν έγγνώριζε και το έθαψε. Έπειδή δε έτοιμαόσαν τις ημέρες εκείνες να ταξιδεύη είδε στον ύπνο του τον άνθρωπο, τον όποιο είχε ενταφιάσει και ό όποιος του είχε να μη μ'η στο καρδί με το όποιο πρόκειται να ταξιδεύη, γιατί θά ναυαγήσει. Αυτή ή καθ' ύπνον προειδοποίηση τον έκανε ν' αλλάξη άπόφαση και έτσι έσώθηκε, γιατί σε λίγες μέρες έμαθε το ναυάγιο του πλοίου.

Δύο φίλοι—γράφει ο Κικέρων—έφτασαν ταξιδευόντες στα Μέγαροι και κατέλυον σε χωριστό σπίτι ό καθένας. Τρεις φορές ό ένας άπ' αυτούς είδε τη νύχτα στον ύπνο του το φίλο του. Ο όποιος τότε παρουσιαόσαν και του ζήτησε τη συνδρομή του έναντι τον δολοφόνον που τον άπειλοσαν. Τις δύο πρώτες φορές δεν έδωσε σημασία στο πράγμα και ένεκοιμήθηκε. Μά την τρίτη φορά έξύπνησε, σηκώθηκε από το κρεβάτι του κ' έστρεψε στο σπίτι του φίλου του, όπου τον εβρήκε, τον δυστυχή δολοφονημένο.

Έπίσης ό Ίούλιος Καίσαρ την προηγουμένη ήμερα της δολοφονίας του όνειρεύτηκε ότι ό θρόνος του είχε μεταφερθή στον Όλυμπο, κοντά στο θρόνον του Διός.

Μά και νεώτεροι συγγραφείς, έκτός των κλασσικών, αναφέρουν διάφορα όνειρα τα όποια άνηγγίζουν σε έκείνους που τα είδαν ένα γεγονός που συνέβαινε μακριά τους, τη στιγμή που όνειρεύοντο. Ο Άμπερκομπλί, ό περίφημος Σκότος χειρουργός, αναφέρει την ιστορία ενός άγγλου άνωτέρου ύπαλλήλου, ό όποιος, πηγαίνοντας στο Έδεμβοτόργο, κατέλυσε στο δρόμο του σ' ένα πανδοχείο. Μόλις είχε άκοιμηθή όταν είδε στον

Τά όνειρα και τ'ό μέλλον. Τ'ό όνειρο του Σιμωνίδου. Η δολοφονία του Καίσαρος. Ο Άγγλος που του καιγόταν τ'ό σπίτι του και τ'ό παιδί του. Τ'ό όνειρο της πριγκηπισσής ντ'ε Κεντέ. Πώς έσωσε τ'α παιδιά της. Ο υιός του βασιλέως Ίακώβου και ή πανώλης. Τ'ό δράμα του στρατηγού Πελλεπόρ. Πώς έξηγούνται τ'α όνειρα. Τά καλλιτεχνικά όνειρα. Μεγάλα έργα που έγράφσαν καθ' ύπνον. Η Σονάτα του Διαβόλου. Τ'ό λάθος του ταξιού κτλ.

Ό ύπνος είνε ό αδελφός του θανάτου! Ο άνθρωπος όταν κοιμάται είνε άναίσθητος σε κάθε τι που συμβαίνει γύρω του. Δέ βλέπει τους άλλους ανθρώπους που τον πλησιάζουν, δεν άκούει όταν τον φωνάζουν και, χαμμά φορά, όταν τον χτυπούν στρέφει από την άλλη μεριά με μι'ά άσυνείδητη κίνηση. Δεν είνε πιά το πλάσμα που σκέπτεται, που αισθάνεται και που ενεργεί

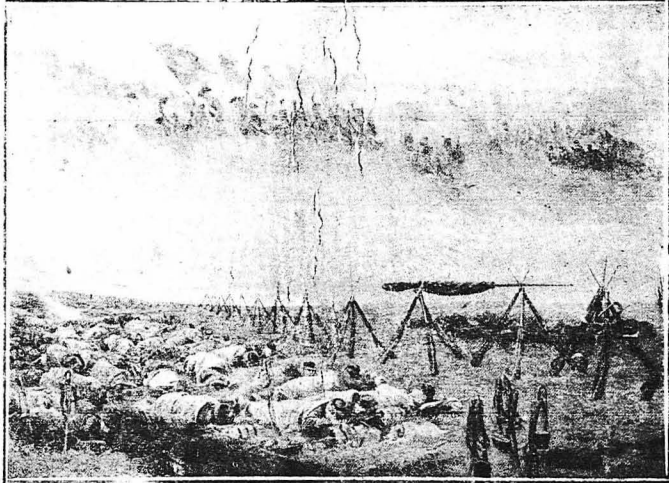
ύπνο του τ'ό σπίτι του που βρισκόταν σ' ένα χωριό των περιχώρων να καίγεται και ένα από τ'α παιδιά του στη μέση των φλογών της πυρκαϊάς. Ξύπνησε και έναγύρισε στο σπίτι του βασιτικά. Τ'ό είδε από μακριά να καίγεται σ' αλήθεια και μόλις πρόφτασε να σώση ένα από τ'α παιδιά του, τ'ό όποιο είχε έγκυκαλειφθή στις φλόγες μέσα στη γενική σύγχυση.

Ένα γεγονός ανάλογο άφηγείται και ό δόκτωρ Μάξ Σιμόν. Μιά νύχτα ή πριγκηπισσα του Κοντέ είδε στον ύπνο της πως ένα διαμέρισμα του παλατιού της ήταν έτοιμο να καταρρεύη και τ'α παιδιά της, τα όποια κοιμόντουσαν σ' αυτό, να διατρέχουν τον κίνδυνο να ταφούν υπό τ'α ερείπια του. Άμέσως ξύπνησε και διέταξε τις γυναίκες της ακολουθίας της να πάν να της φέρουν στο διαμέρισμά της τους μικρούς πριγκηπας. Μόλις οι γυναίκες έξετέλεσαν τη διαταγή της και τ'α παιδιά μεταφέρθησαν στο δωμάτιο της μητέρας τους, τ'ό διαμέρισμα στο όποιο κοιμόντουσαν κατέρρευσε.

Ο Ντρούμαν αναφέρει σ' ένα έργο του ότι κατά την εποχή που ή πανώλης έδέρριζε την Άγγλία, ό βασιλεύς Ίακώβος, έφορσόμενος στον πύργο του σιρ Ρόμπερ Κόττον, του περιφημου Σκότου λατρού, είδε στον ύπνο του τ'ό πρώτοτοκο παιδί του, τ'ό όποιο ήταν άκόμη μικρό και βρισκόταν στο Λονδίνο, να έχη στο μείτωπο του έναν αιματίνο σταυρό,σά να τ'όν είχαν χαρδίξη με σπαθί. Την ίδια ήμερα ό βασιλεύς έλαβε ένα γράμμα της συζύγου του διά τ'ό όποιο του άνήγγειλε ότι τ'ό παιδί τους είχε πεθάνη από πανώλη. Στις «Στρατιωτικές άναμνήσεις» του, ό στρατηγός όποκόμης ντ'ε Πελλεπόρ διηγείται ένα όνειρό του που τ'ό είχε κάνει βαθειά έντύπωση. «Θά γελάσουν μαζί μου όσοι διαβάσουν αυτά που γράφω έδώ—γράφει ό στρατηγός—μά λίγο με ναύζει... Την προηγουμένη της μάχης του Έβλά, καίκοιμον βαθειά, όταν έξαφνα με ξύπνησε ένας άνάλαφος θόρυβος. Μά γυναίκα ώραία και πλούσια ντυμένη βρισκόταν μπροστά μου, ή όποια μ'ό ελεγε: «Θά τραυματισθής πολυ άσχημα αύριο. Μά μη φοβάσαι τίποτε, γιατί θά σωθής!...» Βαθειά ταραγμένος από την παράδοξη αυτή όπτασία, έτοιμαζόμενος ν' απαντήσω, όταν άξαφνα είδα πως ή νεράιδα μου είχε εξαφανιστή. Την άλλη μέρα, στη μάχη έλαβα τ'αίοντα τραύματα από σπαθί, μά σωθήκα ως έκ θαύματος. Αυτή ή ιστορία είνε άλλόκοτη βέβαια, μά είνε αληθεύσατη...»

Ανά τ'α παραδείγματα είνε βέβαια όλα περίεργα και έξαιρετικά, μπορεί όμως να βγάλη κανείς άπ' αυτά τ'ό συμπέρασμα ότι τ'α όνειρα μ'αξ προειδοποιούν για τ'ό μέλλον;

Πρέπει εν πρώτοις να προσέξη κανείς ότι όλοι εκείνοι που είδαν όνειρα αυτού του είδους βρισκόντουσαν εκείνη τη στιγμή υπό την επίδραση ενός δυνατού συναισθηματικού φόβου ή ελπίδους. Ο Καίσαρ, έξαφνα, ήξευε! ότι πολυάριθμοι έχθροί του συνομοτούσαν κατά της ζωής του. Ο φόβος του αυτός έτ'ιρασσε συχνά τον ύπνο του δι' όνειρών. Τ'ό ίδιο συνέβαινε και με τ'ό βασιλέα Ίακώβο της Άγγλίας, ό όποιος είχε άρνημένον στο Λονδίνο, τ'ό όποιο έδέρριζε ή πανώλης, τ'ό προσφιλές του παιδί. Δεν ήταν λοιπόν φυσικό να δη σ'όνειρό του ότι τ'ό παιδί την τρομερή άρρώστεια; Άν τότεροί του τώρα πραγματοποιήθηκε και τ'ό παιδί πέθανε, αυτό όφείλεται στο ότι ή πανώλης έκτεινον τον καιρό έστειλε στον άλλο κοσμο κατά δεκάδας χιλιάδας τ'ους Λοντρεζούς. Έπίσης ό στρατηγός Πελλεπόρ, ό όποιος ήταν γενναίοτατος, δεν άγνοούσε βέβαια ότι στην μάχη που θά δινόταν την άλλη μέρα θά έξέεστε τη ζωή του σε σοβαρό κίνδυνο, όπας του συνέβη άλλως τε και σ' άλλες τις άλλες μέρες που είχε λάβει μέρος. Έλπίζε όμως ότι και αυτή τη φορά, θά



ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ (Πίναξ του Έδουάρδου Μεντί.)

Ξέφευγε από τὸ θάνατο, καί, τὴ νύχτα, ἐνὸ κοιμόταν, οἱ σκέψεις αὐτῆς τῆς ἡμέρας ξαναπαρουσιάστηκαν στὸνεῖρό του ὑπὸ τὴ μορφή μιᾶς φράσις γυναικας, ἡ ὁποία τοῦ ἀνήγγειλε ὅτι θὰ τραυματιοῦσθι μὰ δὲν θὰ πεθάνῃ.

Ἄπ' ὅλα αὐτὰ φαίνεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ λέμε πὼς τὰ ὄνειρά μας πραγματοποιοῦνται. Πρέπει νὰ πιστεύουμε μᾶλλον ὅτι ἔνα πράγμα τὸ ὁποῖο προβλέψαμε καὶ περιμένουμε ἀπὸ καιροῦ, ἔρχεται καὶ μᾶς γερμίζει τὸ μυαλό μας, κατὰ τὴ διάρεια τοῦ ὕπνου μας, ἀσέχως ἀν κατόπιν πραγματοποιεῖται. Πρέπει τάχα νὰ προσθέσωμε ἄκόμα ὅτι ἀν τὰ ὄνειρα πὸ πραγματοποιοῦνται μᾶς κάνουν ἐντύπωση, αὐτὸ συμβαίνει γιατί ξεγνάμε τὶς χιλιάδες τὸν ὄνειρων πὸ δὲν ἐπραγματοποιήθηκαν ποτὲ;

Ἔτσι οἱ σκέψεις πὸν μᾶς ἀπασχολοῦν περισσότερο ἀποτελοῦν τὴ βάση τὸν ὄνειρων μας. Ἐκεῖνο δηλαδὴ πὸ μᾶς βασανίζει ὅλη τὴν ἡμέρα ἐξακολουθεῖ νὰ κατέχῃ τὸ μυαλό μας καὶ κατὰ τὴ διάρεια τοῦ ὕπνου. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο μπορούμε νὰ ἐξηγήσομε καὶ μὴ ἄλλη κατηγορία ὄνειρων, ἄκόμα πὸ παραδόξων καὶ πιστοποιημένων πλήρως μὲ αὐθεντικὰ παραδείγματα, τὸν λεγομενον «καλλιτεχνικῶν ὄνειρων». Συμβαίνει πράγματι πολλές φορὲς στοὺς σοφῶν νὰ βρισκοῦν κατὰ τὴ διάρεια τοῦ ὕπνου τους τὴ λύση ἑνὸς προβλήματος μὲ τὴν ὁποία ἀδικῶς παιδεύοντοσαν ὅλη τὴν ἡμέρα, ὅπως καὶ στοὺς καλλιτέχνας ν' ἀποτελειώσουν ἕνα ἔργο, τὸ ὁποῖο ἔχγαν ἀφήσει ἡμετέρες πρὶν κοιμηθῶν. Ἐνα ἀπὸ τὰ γεγονότα τοῦ εἰδους αὐτοῦ, τὸ συνηθέστερον ἀναφερόμενον, εἶνε ἔκεινο στὸ ὁποῖο ὄρεγίλομε μᾶ περιφημῆ σονάτα, τὴ γρῶσθι μὲ τὸ ὄνομα τῆς Σονάτα τοῦ Διαβόλου τοῦ Τυρτίν. Ὁ μουσικισυνθέτης αὐτὸς ἔνα βράδυ ἀποκοιμήθηκε, ἀφροῦ τοῦ κάκου προσελάθησε ὡς τὴν ὄρα ἔκεινη νὰ τελειώσῃ τὸν ἐν λογφ ἔργο του. Ἡ ἀπασχόλησις τοῦ αὐτῆ ἐξακολούθησε νὰ κατέχῃ τὸ μυαλό του καὶ στὸν ὕπνο του. Καί γι' αὐτὸ ἔξαφνα, νομίσε πὼς εἶδε τὸ Διαβόλο νὰ παρουσιάζεται μπροστά καὶ νὰ τοῦ προτείνῃ νὰ τοῦ ἀποτελειώσῃ αὐτὸς τὴ σονάτα του, ὑπὸ τὸν ὄρο νὰ τοῦ πούλησῃ τὴν ψυχή του. Ὁ μουσικὸς δέχτηκε τὴν πρότασθι τοῦ Διαβόλου καὶ ἀμέσως τὸν ἀκούσε καθαρώτατα νὰ παίξῃ στὸ βιολί του μὲ μᾶ ἀνεκράσθη χάρη τὴ σονάτα τὴν τελειωμένη. Ξύπνησε ἴστε καί, μὲς' στὸν ἐνθουσιασμό τῆς χαρᾶς του, ἔτρεξε στὸ γραφεῖο του, ὅπου ἔγραψε ἀπὸ μνήμης τὴ σονάτα τὴν ὁποία τὸ μυαλό του εἶχε τελειώσει στὸν ὕπνο του, νομίζοντας πὼς τὴν ἀκούει ἀπὸ τὸ Διαβόλο.

Ὁ Κοντορὸς ἀφηγεῖται σχετικῶς ὅτι πολλές φορὲς πὸ ἔκανε διμαφόρους δυσκόλους ὑπολογισμοὺς, τοὺς ἀρνηε μισοτελειωτοὺς καὶ πῆγαν ν' ἀναπαυθῆ λίγο. Στὸν ὕπνο του ὁμοῦ τοῖς ἐτελειώσε.

Ὁ Φραγκλῖνος ἐπίσης διηγείτο σὲ κάποιον φίλο του ὅτι οἱ πολιτικοὶ συνδυασμοὶ πὸ τὸν στενοχωροῦσαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, τοῦ παρουσιάζόντοσαν ξεκαθαρισμένοι στὰ ὄνειρά του. Ὁ μαθηματικὸς Μανιάν εἴρωσε στὸν ὕπνο του θεωρήματα ἢ ἀποδείξεις ἄλλων θεωρημάτων. Στὴν αὐτὴ ὁσθὰ μπουεῖ νὰ κατατάξῃ κανεὶς καὶ τὸ ἀκόλουθθ γηγονὸς τὸ ὁποῖο ἀναφέρει ὁ Ἄμπερκορμπ: «Ἐνας φίλος μου—γράφει—ταμίας σὲ μᾶ ἀπὸ τὶς μεγαλειότερες τράπεζες τῆς Γλασκῶβης, βρισκόταν στὸ γραφεῖο του, ὅταν ἕνα αἰτομο παρουσιάστηκε μπροστά του καὶ ζήτησε τὴν πληρωμῆ ἑνὸς ποσοῦ ἔξη λιρῶν. Ὑπῆρχγαν καὶ ἄλλοι οἱ ὁποιοὶ προηγόντο ἔκεινον' μὰ αὐτὸς ἔκανε τὸση φασαρία, ὅστε μερικὸι πελάται παρεκλίσαν τὸν ταμιά νὰ τὸν πληρώσῃ γιατί νὰ τὸν ξεφορτωθῶν. Πράγματι ἔκει-

νος τὸν ἐπλήρωσε, χωρὶς, μέσα στὴ βιάσθ του, νὰ κρατήσθ σημεῖωσθ τῆς πληρωμῆς. Μετὰ ἔνηά μῆνες ὁ ταμίας κόνοντας τὸν ἱσολογισμό τὸν βιβλίων του, εἶδε ὅτι βρισκόταν μ' ἔλλειμμα ἔξη λιρῶν. Ὁ φίλος μου ἀρκετές μέρες καὶ νύχτες ἔσπαζε τὸ κεφάλι του γιὰ ν' ἀνακαλύψῃ πὸ ὀφείλεται τὸ ἔλλειμμα αὐτό. Μιὰ μέρα τέλος, κουρασμένος ἀπὸ τὶς ἀδικες ἀναζητήσεις του, πῆγε στὸ σπίτι του κα' ἔπεσε νὰ κοιμηθῆ. Στὸν ὕπνο του τότε εἶδε τὸ αἰτομο ἔκεινο πὸ τοῦ εἶχε ζητήθι πρὸ ἔννεμημόν τὴν πληρωμῆ τῶν ἔξη λιρῶν. Ἄμέσως ξύπνησε μὲ τὴ σκέψη του γεμάτθ ἀπὸ τὸνεῖρό του καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι εἶχε ἀνακαλύψῃ ἔκεινο γιὰ τὸ ὁποῖο τὸση προσπάθειε εἶχε καταβάλῃ. Πράγματι, ἀφροῦ ἔξέτισε τὰ βιβλία του, εἶδε ὅτι δὲν εἶχε καταχωρήσθ ὁ' αὐτὰ τὶς ἔξη λίρες τοῦ αἰτομοῦ ἔκεινον.»

Βλέπει κανεὶς ἀπ' ὅσα παραδείγματα ἀναφέραμε, ὅτι οἱ προσπάθειες διαφόρων ἀναζητήσεων πὸ κάνουν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, προκαλοῦν ὄνειρα διὰ τὸν ὁποῖον βρισκοῦμε ἔκεινο πὸ ζητάμε.

Μέχρι τῆς στιγμῆς εἶδαμε ὅτι τὰ ὄνειρα ἐξακολουθοῦν μετὰ τὸ ἀποκοιμημῆ μᾶς καὶ συνεχίζον τρέπον τινὰ τὶς διαφόρες σκέψεις τῆς ἡμέρας μας. Μὰ συμβαίνει πολλές φορὲς τὸ ἀντίθετο. Συνεχίζει, δηλαδὴ, κανεὶς μετὰ τὸ ξύπνημά του, τὸ ὄνειρο πὸ ἔβλεπε στὸν ὕπνο του. Τὰ ἀντικείμενα καὶ τὰ πρόσωπα παρουσιάζονται ὁ' αὐτὰ τὰ ὄνειρα μὲ μᾶ τέτοια καθαρότητα, μ' ἕνα τέτοιο χαρακτηρισθ πραγματοποιήσθ, ὡστε ἂν ὁ κοιμισμένος ξύπνησθ κάνει διάφορες πράξεις, ὅπως πολλές ἐγκληματικῆς, τὶς ὁποῖες ἀπατεῖ τὸνεῖρό του.

Ἐνας ἰργάτης κάποτε εἶδε στὸνεῖρό του πὼς ἔπαυσε μ' ἕνα λύκο καὶ ἀπαίροντας τὸ μαχαθρι σκότωσε τὸ σύντροφό του πὸν κοιμόταν δίπλα του. Μιὰ γυναίκα πάλι πέταξε τὸ παιδί της στὸ δρόμο, ἀφροῦ ἀνοῖξε τὸ κλειστὸ παράθυρο τοῦ δωματίου της, γιατί εἶχε δῆ στὸν ὕπνο της ὅτι τὸ σπῆι της καγόταν κα' ἡ παιδιὰ της κινδύνευαν νὰ καοῦν. Ἐνας νέος, μὴ ἄλλη ἀπάνω στὸ κρεβάτι του μᾶ ἀχτίδα τὸν φεγγαριώσθ. Ἄρπαξε τὸ τῶνεμά του καὶ πυροβολῶντας ἐπὸ φορὲς σκότωσε τὴν πατῆρα του τὴ στιγμῆ πὸ ἔκεινος, ξυπνημένος ἀπὸ τὸ θόρυβο, ἔμπαινε μέσα στὸ δωμάτιο του.

Ἐνας Γερμανὸς τεχνίτης, κάποτε, ὄνομάτι Βερνάρδος Σιντμαϊζιγκ, ξύπνησε ἀναπηδῶντας ἀπὸ τὸν ὕπνο του γιατί εἶχε δῆ ἕνα τρομερὸ φάντασμα. Ὁ φόβος του καὶ τὸ σκοτάδι τὸν ἐμπόδιζε νὰ δῆ καθαρὰ τὰ πράγματα. Μὲ μᾶ φωνῆ γεμάτθ ἀγωνία φώναζε τότε: «Πιὶς εἶν' αὐτοῦ; Δὶν ἔλαβε κομ' μᾶ ἀπάντησθ καὶ νόμισε, ὅτι τὸ φάντασμα τὸν ἐπλησάζε. Ἄλλοφρων ἀπὸ τὸν τρόπο του, πετάχτηκε ἀπὸ τὸ κρεβάτι του, ἄρπαξε ἕνα τσεκούρι καὶ χτύπησε τὸ φάντασμα μ' ὅλη του τὴ δύναμη. Σὲ λίγα λεπτά κατόπιν ἀκούσε ἕνα βαθὺ στεναγμό. Ὁ στεναγμὸς αὐτὸς τὸν ἔκανε νὰ συνέλθῃ καὶ εἶδε τότε πὼς εἶχε σκοτώσει τὴ γυναίκα του πὸν κοιμόταν δίπλα του. Δικάστηκε γιὰ τὸ ἀκούσιο αὐτὸ ἐγκλημῆ του, μὰ ἀθωώθηκε.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ἡ εὐτυχία ἑνὸς ἀνθρώπου παντρεμένου ἐξαρτάται πρὸ πάντων ἀπὸ ἔκεινες τὶς γυναῖκες πὸ δὲν εἶνε σύζυγοι του.

Ὅσοις Ὀυαίλδ

Ἡ γυναίκα εἶνε ἕνα χαριτωμένο ἐλάτωμα τῆς φύσεως.

Μιλτων



ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΠΙΠΟΤΟΥ (Εἰκὼν τοῦ Ραφαῆλ) Οἱ διάφοροι πόθοι μας κα' οἱ ἐλπίδες μας προκαλοῦν καὶ ἀνάλογα ὄνειρα. Ὁ ἱερωτὴς αὐτὸς εἶφαρε πὸν ὄνειροῦντ ἱεροῦ καὶ ποιήμον, πῆλπει γιὰ τὸν παρουσιάζοντῆ στὸν ἕπνο του διὸ ἀλληγορικῶς πρόσωπα ἡ Ἄδρα καὶ ἡ Ἄνδρεια.



ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΜΠΕΤΟΒΕΝ (Εἰκὼν τοῦ Λομίνε) Ὁ ἐγκέφαλος ἀγγυλιὰ κατὰ τὴ διάρεια τοῦ ὕπνου μας καί, χωρὶς ἔμεῖς νὰ τὸ ἀντιληφθῶμοσθε, δὲν πῆλπει νὰ ἰργάται. Ὅπως βλέπετε στὴν εἰκόνα μας, ὁ μέγας γερμανὸς συνθέτης, ἀποκοιμημένος ἀπάνω στὸ γραφεῖο του, βλέπει στὸνεῖρό του τὸν αὐτὸ τοῦ διαλύοντα τὴν ἐκτέλεσθ μιᾶς συμφωνίας. Μῶσθ στὸνεῖρο οἱ ἰδέες πὸν ζητᾶ νὰ ἐκφρασθ διὰ τῆς μουσικῆς τὸν ἐνασκόνοται καὶ παρελαῖνον μπροστά του μὲ μορφή ἀλληγορικῶν προσώπων.